

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

4. Non itaq; maledicamus aut indignemur Adamo, sed potius Diabolo. Erilli aduersetur perpetuo. Indignemur nostris peccatis. Thren. 3 v. 39.

5. Christo autem liberatori & redemptori agamus gratias, quod is deuicta morte credentibus vitam restituit. Ose 13 v. 14.

Et quod mortem æternam in temporalem mutauit: atque ex illo puluere terræ, dulcem fecit quietem in quo corpora beatorum tanquam in cubilibus suauiter dormiunt. Esa. 56. in fine. Apocal. 14 v. 13. Dan. 12. v. 2.

6. Maxime verò, quod ex terra nos est suscitaturus suo tempore. Granum. 1. Cor. 15. Dan. 12. v. 2. ¶

7. Interim tamen quia in puluere sumus redigendi, non superbiamus; Cum res vilissima sumus *Sollen hundert sich benehen* / Syr. 10. v. .... Terra & cinis Ge 18. v. 17.

Veteres dixerunt *Quis sis, quis fueris, quis eris, semper mediteris.*

FINIS.

THEMA III.

Ex Genes. 5.

Et mortuus est.

Dispositionem huius Thematis vide supra, Classe II, Num. 1. Sequitur ergo

THEMA IV.

Genes. 5. v. 24.

De Translatione Henochi in Cælum, &c.

DISPOSITIO.

Historia hæc breuis, sed admiranda est, virum nobis describit mirabilem, de quo Syr. 49 v. 16. Nemo in terris similis Henoch, qui de terra sublatus est: scilicet in cælū tranlatus, à Deo, mirando & nobis incognito modo. Alioquin & Elias in cælū viuus translatus est, sed quomodo

do id factum fuerit historia cum omnibus circumstantiis expressit. Hic vero non item.

Quia autem plura singularis est hæc historia, non est dubium, quin singulariter etiam nos multa possit docere. Henochum itaque Patriarcham lubet considerare hoc modo.

1. Qualis fuerit Henoch, dum inter homines vixit
2. Quomodo inter homines esse deserit, vel, quomodo subleuatus sit ex his terris.

II. Pars.

1. Syrach c. 44. refert, Henochum placuisse Deo. Quare hoc? Forfitan vitam solitariam amauit, & Monasticæ professus est? Minime. Et mundam relinquens in Eremitum secessit? Nequaquam. Aut tamen in coelibatu vixit, ideoque Deo placuisse non mirum? Nihil horum. Legitur enim hic, genuisse non tantum Methusalah, sed filios & filias plures.

2. Quare autem Deo placuerit, ipsa nobis scriptura edisserit. Quia scilicet *ambulauit cum Deo*, ut est in Hebræo, hoc est, ut recte & eleganter expressit D. Lutherus, *Er führet ein Göttlich Leben*. Et id bis repetitur. Hocque nomine præ ceteris Patriarchis hic noster Henoch commendatur, quod piissimus fuerit.

3. Et notandum, quod Henoch eo ipso tempore, quo filios & filias genuisse legitur, annis scilicet trecentis, cum Deo ambulasse, expresse dicitur.

4. Addit vero Epistola Iudæ, vers. 14. Quod Henoch septimus ab Adamo, Propheta fuerit, & populo istius temporis vaticinatus fuerit, de iudicio Domini aduersus impios: quibus haud dubie de Diluuiio, quo post perierunt, multa prædixit.

I. DISCIM VSHINE, quid nobis faciendum, ut Deo quoque placeamus. Ambulandum cum Deo, id est, studendum pietati, ut Dei conspectum & conseruationem possimus ferre, quod non possunt impii, qui teuebras

amant, quia opera mala sunt Ioan. 3. vers. 20. Abrahamo dicitur Gen 17. v. 1. Ambula coram me. De Zacharia & Elisabetha Lucas affirmat cap 1. vers. 6. Etant iusti coram Deo. Quomodo? Ambulantes in omnibus præceptis Domini.

Ambulare itaque cum Deo & coram Deo, est ambulare in præceptis eius. Is enim, in præceptis meis ambulare, in lege mea ambulare, crebro in scripturis mandat: Exod. 16. Deut. 10 19. 26. 28 30. Vide etiam Esa. 30. v. 21. Ezech. 11. 18. 20 Et hoc est diuinam viuere vitam (vt est in versione Germanica) quod Paulus vocat ambulare digne Deo. Coloss. 1. vers. 10. & ambulare spiritu & non secundum carnem Gal. 5. v. 16. & Rom. 8 v. 1.

Non autem hæc est sententia, quod tales plane sint absque omni peccato. Quia eadem verba de Noha Gen. 6. v. 9 leguntur. quod ambulauerit cum Deo, de quo ratio constat, quod peccauerit ebrietate.

Eadem est ratio, cum dicuntur iusti, perfecti, scilicet in generationibus suis, vt de Noha dicitur. hoc est, respectu cæterorum, & per fidem, &c.

L. II. Posset etiam tractari locus, quod non tantum cælibes placeant Deo, sed & coniugati, & qui gignunt filios & filias. Hi enim quoque dicuntur diuinam viuere vitam, vt Noha & Henochus. Contrarium Pontificii docent, & Deo minus placere eos, qui in carne, hoc est, coniugati sunt, iuxta glossam Papalem opinantur.

I I. Pars.

Recte Paulus: Pietas ad omnia utilis. 1. Tim. 4. Hoc enim Henoch expertus est. Etenim Deus tulit eum. Et non est inuentus inter homines.

Notanda autem phrasis singularis hoc loco. Non enim est hæc sententia, quod per mortem tulerit ipsum Dominus Etenim cum scribens Moses, de 8. Patriarchis (qui ante & qui post Henochum numerantur) semper vno & eodem vocabulo vsus fuisse, *Et mortuus est. Et mortuus est.*

est:

est: De vno Henoch aliter scribit. *Et non ipse*, scilicet amplius inuentus est inter homines, vt explicat Epistola ad Hebræos cap. 11. Et expresse additur *tulit eum Deus*. Ita Hebr. 11. *translatuſ est*, ex hac scil. vita ad æternam, & sic immutatus subito, sicut immutabuntur hi, quos deprehendet dies Nouissimus. 1. Cor. 15. v. 51. Apostolus enim Heb. 11. v. 5. discrete negat ipsum esse mortuum.

Quomodo id factum fuerit, multi varie disputant, & multi splendide nugantur. Quia vero scriptura de hoc tacet, nobis quoque tacendum erit. Sufficiat quod spiritus sanctus innuit, illum disparuisse, & ablatum à Deo.

LOCVS. Hoc agamus, vt etiam nos tollamur à Deo, suo tempore, quando ipsi visum fuerit. Et propterea orandum cum Stephano, Suscipe spiritum meum. Act. 7. v. 59. Et vt rapiamur non à diabolo, sed in occursum Domini. 1. Thess. 4. vers. 17.

Quamuis n. hoc non possumus aut debeamus petere à Domino, vt nos eū Henoch & Elia (quibus præter Christum hoc singulari miraculo contigit) viuos, corpore simul & anima, assumat in cælos, tamen hoc agendum, vt anima portetur in sinum Abrahæ Luc. 16. v. 22. & in manus Dei assumatur. Sap. 3. v. 1. ne pariatuſ tormentum.

Quid faciendum igitur? Hebr. 11. v. 5. dicitur: Fide translatus est Henoch. Ergo imitemur fidem & pietatem Henochi, & sequemur aliquando etiam ipsum abeuntem in cælos. Exemplum enim hoc proposuit Deus, Syr. 44. vers. 16. Et credentibus Christus promissit assumam vos vt mecum sitis. Ioan. 14. v. 3.

F I N I S.

THEMA V.

Ex Genes. 47.

Tempus peregrinationis mea & c.

Dispositionem huius loci vide supra. Parte I. Promptuarii Exequalis, pag. 13. in Classe II. Num VI. Sequitur ergo

THE